

Korbanos: Sacrifice Day In and Day Out

I. Say It Like It Is

1. תלמוד בבלי - מסכת מגילה דף לא עמוד ב

אמר אברהם לפני הקב"ה: רבונו של עולם! שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר לו: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, במה אדע? אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינה בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.

2. תלמוד בבלי - מסכת מנחות דף קי עמוד א

אמר ריש לקיש, מאי דכתיב: זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם? כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם.

3. שולחן ערוך - אורח חיים סימן א סעיפים ה,ז

טוב לומר פרשת עולה (ויקרא א:א-ז) ומנחה (ויקרא ב:א-ג)... ושלמים (ויקרא ג:א-יז) וחטאת (ויקרא ד:א) ואשם... כשיסיים פרשת העולה יאמר: יהי רצון מלפניך שיהיה זה חשוב ומקובל כאילו הקרבתי עולה, וכך יאמר אחר פרשת המנחה והשלמים, מפני שהם באים נדבה.

4. ערוך השולחן - אורח חיים סימן א סעיף כג

אין אנו אומרים פרשת עולה ומנחה ושלמים וחטאת ואשם אלא אנו אומרים פרק ה דזבחים איזהו מקומן כדי ללמוד פרק משניות בכל יום שהוא תורה שבע"פ ובחרו ממילא בפרק זה שמדבר בענייני קרבנות והוא סתמא בלי מחלוקת

5. שולחן ערוך - אורח חיים סימן מח סעיף א

הגה: ואומרים פרשת התמיד (במדבר כח:א-ח)

6. משנה ברורה - שם ס"ק א

והיא במקום הקרבת קרבן התמיד שכן קבלו חז"ל שבזמן שאין בה"מ קיים ואין יכולין להקריב קרבנות מי שעוסק בהן ובפרשיותיהן מעלה עליו הכתוב כאלו הקריבום...
כתבו הספרים דמה שאמר הגמרא כל העוסק וכו' הכוונה שהוא מתעסק להבין עניניה לא אמירת התיבות לבד.

II. The Ultimate Sacrifice

7. שולחן ערוך - אורח חיים סימן א סעיף ה

טוב לומר פרשת העקדה (בראשית כב:א-יט)

8. משנה ברורה - שם ס"ק יג

וטעם לאמירת פרשת עקידה כדי לזכור זכות אבות בכל יום וגם כדי להכניע יצרו כמו שמסר יצחק נפשו

9. ערוך השולחן - אורח חיים סימן א סעיף כד

ופרשת עקידה ודאי אומרים שהוא זכות כלל ישראל ולזכור זכות אבותינו הקדושים ולכן הוקבע אח"כ רבונו של עולם

10. סידור - קרבנות

רבוננו של עולם יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתזכר לנו ברית אבותינו כמו שכתב אברהם אבינו את רחמי מן יחידו ורצה לשחט אותו כדי לעשות רצונך פן יכבשו רחמיך את כעסה מעלינו ויגלו רחמיך על מדותיה, ותכנס אתנו לפניך משירת דיגך ותתנהג עמנו ה' אלקינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובה הגדול שוב חרון אפיך מעמך ומעיריך ומארציך ומנחלתך וקנים לנו ה' אלקינו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך פאמור: וזכרתי את-בריתי יעקוב ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה עליה האמת ודובר אמת בלבבו וישפם ויאמר:
רבון כל העולמים לא על צדקותינו אגחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים, מה אנו מה חיינו מה חסדנו, מה צדקותינו, מה ישועתנו, מה פחנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם פלא היו וחסמים פכלי מדע וגבורים פכלי השכל כי רוב מעשיהם תהו וימי חיייהם הבל לפניך, ומותר האדם מן הבהמה אין כי הפל הכל:
אבל אגחנו עמך בני בריה, בני אברהם אביך שנסבעת לו בהר המריה, זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח, עדת יעקב בנה בכורה שמאחזתה שאהבת אותו ומשמחתה ששמחת בו קראת את שמו ישראל וישרון:

לפניך אגחנו חזבים להודות לך ולשבחה ולפארה ולכרה ולקדש ולתת-שבח והודיה לשמך: אשרינו מה טוב חלקנו ומה-נעים גורלנו ומה-יפה ירשתנו: אשרינו שאגחנו משפמים ומעריכים ערב וזקור ואומרים פעמים בכל-יום:
שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הנה ואתה הוא לעולם הבא, קדש את-שמך על מקדישי שמך וקדש את-שמך בעלמך, ובישועתך תרום ותגביה קרננו: ברוך אתה ה' מקדש את-שמך בפרבים:

11. חיי אדם - חלק א כלל כא סעיף יא

יכוין "שמע ישראל", רוצה לומר קבלו עליכם, ה' שהוא אלקינו, שאנחנו מאמינים בו, הוא ה' אחד בכל העולמות, בשמים ובארץ וד' רוחות העולם... וטוב שיכוין גם כן שהוא מוסר עצמו להריגה בשביל אמונה זו, וידמה בדעתו כאילו הוא נשרף עכשיו על קדושת שמו, לקיים "כי עליך הורגנו כל היום" (תהלים מד:כג) ויחשב לו כאלו עשה בפועל ממש.

III. A Love Connection**12. סידור (נוסח עדות מזרח) - שחרית**

הריני מקבל עלי מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי. והריני מזמן את פי להתפלל לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:

13. מגן אברהם - הקדמה לסימן מו

קודם תפלת שחרית יקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך

14. מחצית השקל - שם

דאם יש ח"ו פירוד לבבות גורם שח"ו אין התאחדות נפשותיהן של ישראל למעלה, אך כשכל א' מאישי ישראל מקבל עליו לקיים מצות עשה של ואהבת כו', וע"י אהבתן זה לזה יתאחדו גופותיהן למטה, וגורם התאחדות ודבקות נפשותיהן למעלה, וע"י זה גם תפלותיהן מתאחדות. ואז בהיות תפלתן של כל ישראל כלולות יחד אז היא רצויה לפניו יתברך

IV. Something Even Better: Consistency

15. עין יעקב - הקדמת הכותב

מדרש: בן זומא אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" בן ננס אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא "ואהבת לרעך כמוך" שמעון בן פזי אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא "את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים" עמד ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי דכתיב "ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו"

16. מהר"ל - נתיבות עולם נתיב אהבת ריע פרק א

ופי' מדרש זה כי מ"ד שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כלל גדול, ר"ל פסוק שמע ישראל על יד מצוה זאת הוא הדבוק ב' ית' לגמרי... ולכך שמע ישראל הוא כלל גדול בתורה ושאר המצוות אינם רק פירוש באיזה ענין יהיה לאדם הדביקות הגמור, וזה כאשר הוא שומר התורה וכל המצוות הם הכנה אל הדבוק הזה, ובמצות שמע ישראל הוא עצם הדבוק הזה.

ואמר בן ננס ואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול יותר כי זה שהוא אוהב רעהו כמותו לגמרי דבר זה מצד שהוא אדם בשלימות וזה כאשר יש לו צלם אלקים בשלימות, ודבר זה הוא על ידי מצות התורה שהם רמ"ח והם משלימים צלם האדם ואז אוהב לריעו כמותו לגמרי, מפני כי רעהו ג"כ נברא בצלם אלהים וצלם אחד להם ...

ומה שאמר בן פזי את הכבש האחד תעשה בבקר הוא כלל גדול בתורה יותר, רצה לומר מה שהאדם עובד הש"י בתמידות הגמור והוא עבדו, וכמו שהעבד לא סר עבודתו מן אדון שלו רק הוא עובדו תמיד, ולכך אמר את הכבש האחד תעשה בבוקר וגו' שזה נאמר על קרבן תמיד שחר וערב דבר זה הכלל בתורה שתכלית המכוון שיהיה האדם עבד להקב"ה וכל שאר התורה פירושה שע"י המצוות הוא עובד את בוראו לגמרי. ואמר דהלכה כבן פזי משום דכתיב ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו, ומדשנה הכתוב לומר וכן תעשו וכבר הזהיר לפני זה על עשיית המשכן, וכפל אזהרה הזאת מפני כי דבר זה הוא כלל גדול בתורה הוא העבודה ולכך שנה בו לומר וכן תעשו לחזק הדבר ביותר, כי צוואת המשכן הוא על העבודה.

17. שמן הטוב על המועדים - עמ' פ

"וישב אברהם אל נעוריו". והתמיה עולה מאליה: ויצחק היכן הוא? ותימצו במדרש דשלחו לבית מדרשו של שם ללמוד ממנו תורה. והדברים מרפסין איגרא, מי שכבר עלה על המזבח ונעשה עולה תמימה ומוכן להישחט לרצון השם עדיין צריך לילך לחדרו של שם ללמוד? ונראה דיתכן שישנו כח באדם למסור נפשו על קידוש השם, אבל צריכים ללמוד איך לחיות בקידוש ה' והיינו דישנו נסיונות כל יום ויום וזהו קשה ממסירת נפש חד פעמית דזהו תמידית כל רגע ורגע וזהו דלחיות לקדה"ש קשה וצריך תורה מיוחדת מלמות על קדה"ש. וזהו פשוטו מה שדרשו וחי בהם ולא שימות בהם.

18. טעם ודעת - פרשת חיי שרה פרק כג פסוק ב

"ותמת שרה". פירש רש"י "נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק לפי שעל ידי בשורת העקידה שנודמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט פרחו נשמתה ממנה ומתה". ויש לתמוה על צדקנית כשרה שודאי גם היא היתה מוכנה לקיים צווי ה' כאברהם, ולמה אם כן פרחו נשמתה מרוב צער ומתה? ונראה לבאר הדברים עפ"י המפורש ב"מגיד מישרים" שהבטיח לרבינו ה"בית יוסף" זצ"ל שיזכה לההרג על קידוש ה', ובסוף ימיו תמה הבית יוסף שלא זכה לכך, והמגיד השיב לו שהוא זכה למצוה גדולה יותר דהיינו לחיות על קידוש השם דבמיתה מוסר נפשו פעם אחת אבל בחייו מוסר נפשו יום יום לקיים רצונו ית"ש. ושרה הצטערה שלא זכתה שבנה יקדש שם שמים בחייו שזו מדרגה גבוהה יותר מלהעקד על המזבח ולמסור נפשו ומרוב צער פרחו נשמתה.

19. חפץ חיים על התורה - פרשת בלק פרק כג פסוק י

"תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו". (ישרים היינו אברהם יצחק ויעקב - עבודה זרה דף כה.)
 בלעם הרשע לא רצה לחיות חיי יהודי מאמין, רק נפשו חשקה למות מות יהודי נאמן, יען חיי יהודי אמתי אינה סוגה בשושנים, ורק קוצים וחתחתים זרועים בדרכו, ועליו להבליג על כולם, את זה הוא רשאי לעשות ואת זה אסור לו לעשות, את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, אבל לא כן המות היהודי המאמין יודע כי המות הוא רק מעבר מחיי שעה לחיי עולם, מאמין הוא בהשאת הנפש ובשכר ועונש, וכשביל זה אין המות מפיל עליו אימה כ"כ, ולכן רצה בלעם למות מות ישרים כמוהו "אבער עס איז ניט קיין קונץ צו שטארבען ווי א איד, דער גרעסטער קונץ איז אוים צו לעבען אלע יאהרען ווי א איד"

20. שולחן ערוך - אורח חיים סימן א סעיף ח

יאמר עם הקרבנות פסוק: ושחט אותו, על ירך המזבח צפונה לפני ה' (ויקרא א:יא).

21. משנה ברורה - שם ס"ק יט-כ

דאיתא במדרש דכל מי שאומר פסוק זה הקב"ה זוכר עקידת יצחק. וכהיום נוהגין לאמרו אחר פרשת התמיד

22. תלמוד בבלי - מסכת ברכות דף כו עמוד ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום

Takeaways:

1. Bereft of animal sacrifices, we recite korbanos each morning, as if we had brought them
 - a. It isn't enough to just say the words; we need to understand them (Mishnah Berurah)
2. Each morning we reaffirm the foundations of mitzvos Bein Adam L'Makom/L'Chaveiro
 - a. We recall Akeidas Yitzchak, and similarly devote ourselves with Shema
 - b. We express love for each other, and connect with the larger klal
3. An even greater avodah than dying al kiddush Hashem is living al kiddush Hashem
 - a. Korban Tamid represents our constant commitment to Hashem in everyday life
 - b. It is no coincidence that our tefillos are patterned after Avos and Korban Tamid